

Strah najveći neprijatelj

Uokviru 11. Festivala mediteranskog teatra „Purgatorije” publika je imala priliku da pogleda predstavu „Frenki i Džoni” u produkciji „BeoArt 2015” iz Beograda. Režiju potpisuje Tea Puharić, a u predstavi igraju Sloboda Mićalović i Igor Đorđević.

-Postoji pozorišni tekst na osnovu čega je nastao filmski scenario. Ideju smo dobili upravo zbog neke otuđenosti, zbog straha da se vezujete sa bilo kim. To je tema koja muči našu generaciju, a posebno ovu mlađu. Htjeli smo da bar skrenemo pažnju. Ne da odgovorimo. Da predstavimo problem koji je naša svakodnevnica. Po cijeli dan smo s našim telefonima, na društvenim mrežama, a to nas vodi u propast. Zaboravili smo da komuniciramo, da budemo tolerantni. Uplašeni smo da uđemo u svakodnevnu komunikaciju. Strah je naš najveći neprijatelj. I to treba pobijediti. Strah ne treba toliko da nas uplaši. Strah treba savladati, rekla je nakon izvođenja predstave na atrijumu Ljetnjikovca Buća, glumica Sloboda Mićalović.

Glumac Igor Đorđević je kazao da „na kraju jedino što prolazi, što privlači publiku u pozorištu jesu emocije”.

-Ako njih nema onda je to neka zabavljačka stvar, neka atrakcija. A ova predstava se zasniva na dvoje kao iskusnih ljudi, ali koji ne mogu da prepoznaju ljubav. Ovaj čovjek je shvatio da za ljubav nikad nije kasno. Zvuči otrcano, ali nije, to je istina. Strah nas je od ljubavi. Jer ljubav podrazumijeva davanje, a ne samo uzimanje. Neprestano ulaganje, briga. Kelnerica i roštiljdžija imaju svašta u gepeku. Oni su isfrustrirani. Ali, ja mislim da je ovaj Džoni faca, da je skapirao stvari. Neće da izađe iz stana dok se ne oženi”, rekao je Đorđević.

Rediteljka Tea Puharić je kazala da je „Frenki i Džoni” aktuelan i neophodan komad.

-Svi ponašamo kao da smo samim rođenjem toliko emotivno povrijeđeni da bi do kraja života trebalo od nečeg da se branimo sopstvenim iluzijama iza svojih štitova nedodirljivosti, a to neminovno vodi ka praznini. Ovaj komad govori o skidanju oklopa i gardova. O dozvoljavanju mogućnosti da budemo voljeni. O dozvoljavanju mogućnosti da budemo povrijeđeni. Svi tražimo ljubav, ali da li smo sposobni da volimo? Ova partija šaha svoje inteligentnih i atraktivnih, ali emocionalno osakaćenih ljudi, ipak je dirljiva jer oni pristaju da daju šansu vezi koja od starta izgleda osuđena na propast i osvajaju nas idejom da i „autsajderi” mogu jednostavno uploviti u luku ljubavi. Jer, kao što Džoni kaže: Nikada ne biraš ljubav. Ona bira tebe – rekla je Puharić.

Ž.K.